

A LÉLEK AJÁNDÉKAI A NEHEZEBB IDŐKRE

Henry B. Eyring elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

EOSZ esti beszélgetés fiatal felnőttek számára • 2006. szeptember 10.,
Brigham Young Egyetem

Hálás vagyok a kellemes zenéért, és a Lélekért, amelyet közénk hozott. Hálás vagyok azért a lehetőségért, hogy veletek lehetek ma este. Sokan vagytok itt a Brigham Young Egyetem Marriott Központjában. Ennél is többen néznek és hallgatnak minket világszerte. Én nem látlak mindannyiőtokat, Mennyei Atyánk viszont igen. Tudja a neveteket, és hogy mire van szükségetek. Ismeri a szíveteket. Mindannyian egyedi kihívásokkal rendelkeztek. Sugalmazásért imádkozom, hogy azokat a szavakat tudjam mondani, amelyeket Ő szeretne, hogy halljatok.

Az utolsó napok áldásai és kihívásai

Bármennyire is vagyunk egyediek, vannak bennünk közös dolgok. A halandóság gyakorlati vizsgáját végezzük éppen. Ez a vizsga pedig egyre nehezebb lesz, bárhol is éljünk. Az idők utolsó adományozási korszakában vagyunk. Isten prófétái évezredekkel ezelőtt látták már ezt az időszakot. Látták, hogy csodálatos dolgok fognak megtörténni. Vissza kellett állítani Jézus Krisztus evangéliumát. Az igaz egyházat prófétákkal és apostolokkal vissza kellett állítani. Az evangéliumot minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek hirdetni kellett. Ezek közül a legcsodálatosabb, hogy az igaz egyháznak és tagjainak érdemessé kell válnia a Szabadító eljövetelére az egyházához és az Ő megtisztított tanítványaihoz.

Az igaz próféták azonban azt is látták, hogy az utolsó napokban Sátán tombolni fog. Háborúk lesznek, és háborús hírek érkeznek. Ezek pedig félelmet fognak kelteni. Sokan elvesztik a bátorságukat. Óriási méreteket ölt majd a gonoszság. Sátán sokakat félre fog vezetni.

Szerencsére azonban, sokakat nem tud majd meggyőzni. Sok embert nem tud majd félrevezetni. Az a tény, hogy ma este itt vagytok a hallgatóság között, azt bizonyítja, hogy azok közé szeretnétek tartozni, akiket nem tud legyőzni és nem tud félrevezetni. Az a célom, hogy megtanítsam nektek, hogyan érhetitek el azt a boldog és dicsőséges célt.

A Szentlélek a kulcs

Ennek az lesz a kulcsa, hogy mindannyian elfogadjuk és megtartsuk azt az ajándékot, amelyet Isten ígért meg a számunkra. Nektek, akik tagjai vagytok Jézus Krisztus egyházának, emlékeznetek kell arra, hogy miután megkeresztelkedtetek, Isten felhatalmazott szolgálói megígérték nektek, hogy megkaphatjátok a Szentlelket. Néhányan érezhettetek valamit, amikor ezt a szertartást végezték. A többség pedig érezte már, hogyan teljesültek be ennek az ígéretnak a hatásai az életetekben. Ma este elmondom nektek, hogyan lehet felismerni azt az ajándékot, hogyan lehet azt az életek minden napján megkapni, és hogyan fog megáldani benneteket az elkövetkező napokban.

Éreztetek már a szívetekben és az elmétekben a csendes megerősítést, hogy valami igaz. És tudtátok, hogy ez Istentől származó sugalmazás volt. Néhányan akkor részesültetek ebben, amikor a misszionáriusok tanítottak titeket, még a keresztelőtöket megelőzően. Lehet, hogy az egyházban elhangzott beszéd, illetve lecke közben jött ez az érzés. Talán ma este már éreztetek, amikor valami olyat mondtak vagy énekeltek, ami igaz, miközben én is éreztem és hallgattam az éneket, ahogyan ti is. A Szentlélek az Igazság Lelke. Békességet, reményt és örömet éreztek, amikor azt súgja a szívetekben és az elmétekben, hogy valami igaz. Én majdnem mindig megvilágosodást is éreztem. Azonnal eloszlatta a sötétség valamennyi érzését. Növekedett bennem a helyes dolgok megtétele utáni vágy.

Az Úr megígérte, hogy ezek az élmények valóságosak lesznek a számotokra. Itt vannak az Ő szavai, melyek a Tan és a szövetségekben vannak feljegyezve:

„És most, bizony, bizony, mondom neked, helyezd bizalmadat abba a Lélekbe, amely a jó megtételére vezet – igen, hogy igazságosan tegyél, hogy alázatosan járd, hogy igazlelkűen ítélkezz; és ez az én Lelkem.

Bizony, bizony mondom neked, adni fogok neked a Lelkemből, amely megvilágosítja az elmédet, és örömmel tölti el a lelkedet” (T&Sz 11:12–13).

Az Úr azt is megígérte, hogy mindazok, akik az életükben elfogadták a Szentlélek ajándékát, nem lesznek félrevezetve. Biztató szavakkal szólt hozzátok és hozzám, akik azokban az időkben élünk, amikor az egyházat felkészítik arra az időre, amikor Ő újra eljön. Így hangzik a Tan és a szövetségekben meg tett ígér et:

„És azon a napon, amikor eljövök az én dicsőségemben, akkor telj esedik be a példázat, amelyet a tíz szűzről mondtam.

Mert azok, akik bölcs ek és elfogadták az igazságot, és vezetőjükké fogadták a Szent Lelket, és akiket nem tévesztettek meg – bizony mondom nektek, ők nem döntenek le és vettetnek a tűzbe, hanem megmaradnak azon a napon.

És a föld nekik adatik örökségül; és sokasodnak és megerősödnek, és gyermekeik bűn nélkül nőnek fel, mígnem megszabadulnak.

Mert az Úr ott lesz közöttük, és rajtuk lesz az ő dicsősége, és ő lesz a királyuk és a törvényhozójuk” (T&S 45:56–59).

A Lélek megnyilvánulásai

Miközben ezeket a szavakat hallgattátok, talán ismét éreztétek azt az érzést, amikor megnyilvánul a Lélek, ahogy azt megígérték nektek. Ezek a szavak leírják, hogy milyen lesz az, amikor a Szabadítóval lehetünk, aki beszélt a tíz szűzről és az Ő újra – ezúttal dicsőséges – eljövételéről. Leírják azt a napot is, amikor Vele lehetünk, és ránk száll a dicsősége. Mindazon dolgok közül, melyekről a Szentlélek tanúságot tesz, és amelyet talán éppen most éreztetek, semmi sem olyan becses a számunkra, mint az a tudat, hogy Jézus a Krisztus, az Isten elő Fia. És semmi mástól nem fogunk nagyobb világosságot, reményt és örömet érezni. Ezért egyáltalán nem meglepő, hogy amikor érezzük a Szentlélek hatását, azt is érezhetjük, hogy Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően, megváltozik a természetünk is. Sokkal nagyobb vágyat érzünk arra, hogy betartsuk a parancsolatait, hogy jót tegyünk és igazságosan cselekedjünk.

Sokan éreztétek már ezt a hatást, amely a Szentlélekkel kapcsolatos gyakori élményetekből származik. Például, a missziótok területén néhányatoknak a Lélekre kellett támaszkodnotok, hogy azokkal a szavakkal tudjatok tanítani, amelyekre az embereknek szükségük volt. Több ízben, talán minden egyes nap, részesültetek abban az áldásban, amelyben Nefi és Lehi részesült a misszióján az emberek között. Hélamán ezt így írja le:

„És lőn, hogy Nefi és Lehi oly nagy hatalommal és felhatalmazással prédikáltak a lámánitáknak – mert hatalmat és felhatalmazást kaptak, hogy beszélhesse nek – és az is megadatott nekik, hogy mit mondjanak –

Tehát a lámániták nagy megrendülésére szóltak, meggyőzve őket, olyannyira, hogy Zarahemla földjén és körös-körül nyolcezer lámánita volt, aki megkeresztelkedett a bűnbánatra, és meggyőződött atyáik hagyományainak gonosz voltáról” (Hélamán 5:18–19).

Talán nem lettetek ilyen csodálatos aratással megáldva, a Szentlélek azonban adott nektek szavakat, amikor az Úr szolgálatába állítottátok a szíveteket. A missziótok bizonyos szakaszaiban talán gyakran értek benneteket ilyen élmények. Ha visszagondoltok azokra az időkre és elgondolkodtok, eszetekbe fog jutni, hogy a parancsolatok betartása iránti vágyatok fokozatosan növekedett. Egyre kevésbé éreztétek a kísértések húzó erejét. Egyre inkább arra éreztetek vágyat, hogy engedelmese k legyetek, és másokat szolgáljatok. Az emberek iránt fokozott szeretetet éreztetek.

A Szentlélek ismétlődő megnyilvánulásának az lett az eredménye, hogy megváltozott a természetetek. Így a Mesternek tett hithű szolgálatotoknak nemcsak az lett az eredménye, hogy a Szentlélek tanúságot tett nektek, hogy Jézus a Krisztus, hanem arra is tanúbizonyságot kaptatok a saját életetekben, hogy az engesztelés valóságos. Az efféle szolgálat, amely elhozza a Szentlélek hatását, jó például szolgál a mag elültetésére, amit Alma így írt le:

„És most íme, mivel próbát tettetek ezzel a kísérlettel, és elültettétek a magot, és az megduzzad, és kihajt és növekedni kezd, akkor szükségképpen tudnotok kell, hogy a mag jó.

És most íme, tökéletes-e a tudásotok? Igen, ebben a dologban tökéletes a tudásotok, és szunnyadozik a hitetek; és azért, mert tudjátok ezt, mert tudjátok, hogy az ige megduzzasztotta a lelketeket, és azt is tudjátok, hogy kihajtott, hogy kezd megvilágosodni az értelmetek és kezd kitágulni az elmétek.

Ó akkor nem valóságos-e ez? Azt mondom nektek, hogy igen, mert ez világosság; és ami világosság, az jó, mivel felfogható, ezért tudnotok kell, hogy jó; és most íme, miután megízleltétek ezt a világosságot, tökéletes-e a tudásotok?

Íme, azt mondom nektek, hogy nem, és a hiteteket sem szabad félretennetek, mivel csak abban gyakoroltátok a hiteteket, hogy elültettétek a magot, hogy próbát tegyetek a kísérlettel, hogy megtudjátok, jó-e a mag.

És íme, amint a fa növekedni kezd, azt fogjátok mondani: Tápláljuk nagy gonddal, hogy gyökeret verjen, hogy felnőjön, és gyümölcsöt hozzon nekünk. És most íme, ha nagy gonddal tápláljátok, akkor az majd gyökeret ver, és felnőtt és gyümölcsöt hoz” (Alma 32:33–37).

Naponta kinyilatkoztatásokat kapni

Ha most csak kettesben lennénk (bárcsak úgy lehetnénk), amikor szabadon kérdezhettük bármit, akkor szerintem valami ilyesmit mondanátok nekem: „Ó Eyring testvér, már éreztem az elmondottakhoz hasonló dolgokat. A Szentlélek időről időre megérintette a szívemet és az elmémet. Nekem azonban állandóan szükségem lenne rá, ha nem akarom, hogy erőt vegyenek rajtam, vagy félrevezessenek. *Lehetséges* ez? Amennyiben lehetséges, mit kell megtenni azért, hogy ebben az áldásban részesüljek?”

Kezdjük a kérdés első felével. Igen, ez lehetséges. Amikor erre a megerősítésre van szükségem – amire időnként nekem is szükségem van –, akkor eszembe jut két testvér. Nefinek és Lehinek, és az Úr többi szolgájának, akik velük dolgoztak, kegyetlen ellenállással kellett szembe nézniük. Egy olyan világban kellett szolgálniuk, amely egyre gonoszabbá vált. Szörnyű megtevészekkel kellett megküzdeniük. Ezért bátorságot meríttek – és ti is meríthettek – Hélamán e versének szavaiból. A bátorítás abban a feljegyzésben található, amely egy egész év történéseit foglalja magában, úgy, mintha az író az egyáltalán nem lepte volna meg. Hallgassátok csak:

„És a hetvenkilencedik évben sok vita támadt. De lőn, hogy Nefi és Lehi, valamint testvéreik közül sokan, akik ismerték a tan igazi pontjait, mivel naponta sok kinyilatkoztatásban volt részük, prédikáltak tehát a népnek, és így még ebben az évben véget vetettek ezek vitatkozásának” (Hélamán 11:23).

Nekik „naponta sok kinyilatkoztatásban volt részük”. Így, ez nekem és nektek is választ ad az első kérdésekre. Igen, a Szentlélek társasága lehetővé teheti, hogy naponta sok kinyilatkoztatásban részesüljünk. Ez nem lesz könnyű. Azonban lehetséges. Ehhez egyéneként másra lesz szükség, mert egyedi életkörülményeinknek megfelelően más és más a kiinduló helyzetünk. Azonban lesz legalább három követelmény, melyet mindannyiunktól elvárnak. Egyiket sem lehet egyetlen élmény segítségével megszerezni vagy emlékezetünkbe vésni. Mindegyiket állandóan meg kell újítani.

Istenbe vetett hit

Először is, ahhoz, hogy megkapjuk a Szentlelket, hinnünk kell Mennyei Atyánkban és az Ő Szeretett Fiában, Jézus Krisztusban. Egy régebben szerzett nagyszerű lelki élmény, amely során megerősítették benned ezt az igazságot, nem lesz elegendő. Biztosnak kell lennetek a hitetekben a válság pillanatában is, amely bármikor, nappal vagy éjjel bekövetkezhet, amikor a Lélek hatásáért könyörögtök. Akkor nem rendülhet meg bizalmatok abban, hogy Isten él, és Ő hallja, amikor segítségért kiáltotok, hogy a feltámadt Szabadító megteszi értetek azt, amit földi szolgálata során a szolgáinak is megígért. Emlékezzetek rá:

„Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, a kit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, a ki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot” (János 15:26).

Nefi és Lehi nagyon sok kinyilatkoztatásban részesült naponta. A feljegyzés megmutatja, hogy ismerték a tan igaz pontjait. Az igaz tanok közül egyik sem olyan fontos a számotokra és a számomra, mint az Atyaisten és az Ő Fia, Jézus Krisztus igaz természete. Ezért fordulok újra és újra a szentírásokhoz. Ezért imádkozom újra és újra. Ezért veszek újra és újra az úrvacsorából. Mindenek felett, azzal ismerem meg legjobban Istent és Jézus Krisztust, hogy betartom a parancsolatokat és szolgálom az egyházban. Az egyházban végzett szorgalmas szolgálat során nemcsak megismerjük Isten tulajdonságát, hanem megszeretjük Őt. Ha követjük a parancsait, akkor növekedni fog a belé vetett hitünk, valamint jogot szerezhetünk arra, hogy velünk legyen az Ő Lelke.

Az Istenbe vetett erős és tevékeny hit az állandó szolgálatából ered. Nem mindannyiunk kapott elhívást az egyház valamely hivatalába. Vannak közöttetek olyanok, akiket még nem hívtak el valamire hivatalosan, mégis minden egyháztagnak rengeteg lehetősége adódik arra, hogy szolgálja Istent. Például, éveken át hallhattuk azt a kifejezést, hogy „minden egyháztagnak misszionárius”. Ez nem választható. Ez az egyháztagságunk egyik velejáró ténye. A választás abban rejlik, hogy beszélünk-e másoknak az evangéliumról vagy nem. Ehhez hasonlóan, valamennyi egyháztagnak dolga, hogy gondoskodjon a közöttünk és a körülöttünk lévő szegényekről. Ezeket részben nem nyilvánosan és egyedül tesszük. Részben pedig más egyháztagnak együtt. Ezért vannak a böjti felajánlások és a szolgálatok. Azt kell eldöntenünk a választásunk során, hogy csatlakozunk-e az Úrhoz és az Ő többi tanítványához

napjainkban, úgy ahogy azt Ő és a tanítványai tették a halandó szolgálata során.

A legtöbbünk rendelkezik azzal az elhívással, hogy házi- vagy látogató tanító legyen. Ezekben az elhívásokban hatalmas lehetőség van arra, hogy növekedjen a hitünk, mert az Úr az alázatos szolgálóihoz elküldi a Szentlelket. Ez pedig építi a hitet, és megújítja a belé vetett hitünket. Ezt én is, és közületek sokan megtapasztaltatok már. Egyszer felhívott telefonon egy zaklatott édesanya egy tőlem nagyon távoli államból. Elmesélte, hogy a még hajadon lánya elköltözött egy másik városba, messze az otthonától. Úgy érezte a lányával tartott kevéske kis kapcsolatból, hogy valami nincs rendben. Az anya féltette a lánya erkölcsi biztonságát. Könnyörgött, hogy segítsék a lányán.

Utána jártam, hogy ki a lány házitanítója. Felhívtam. Még nagyon fiatal volt. Mégis azon az éjjelen ő és a társa felkeltek, de nemcsak a lány miatt érzett aggodalmuk miatt, hanem sugalmazást kaptak, hogy a lány olyan döntéseket hoz hamarosan, amelynek szomorúság és nyomorúság lesz a következménye. A Lélektől kapott sugalmazás hatására elmentek meglátogatni őt. A lány először nem akarta elmondani nekik, hogy milyen helyzetben van. Kérték, hogy tartson bűnbánatot, és válassza azt az ösvényt, amelyet az Úr jelölt ki a számára, és amelyet az édesanyja és az édesapja tanított neki. Miközben ezeket hallgatta, rájött, hogy csak Istentől tudhatták mindazt, amit róla tudtak. Egy édesanya imája eljutott a Mennyei Atyához, Ő pedig elküldte a Szentlelket a küldetéssel rendelkező házitanítókhöz.

Számtalanszor hallottam már papsági vezetőket arról szólni, hogy sugalmazást éreztek arra, hogy meglátogassanak valakit, akinek szüksége volt rá, és azt találták, hogy a házitanító vagy a látogató tanító már megelőzte őket. A feleségem, aki ma este itt van velem, jó példa erre. Volt egyszer egy püspökünk, aki ezt mondta nekem: „Tudod, nagyon zavar engem, hogy amikor sugalmazást kapok, hogy meglátogassak valakit, akkor a feleséged már járt ott.” A hitetek növekedni fog, miközben az Urat azzal szolgáljátok, hogy az Úr tanáraiként az otthonukban gondoskodtok a Mennyei Atya gyermekeiről. Választ fogtok kapni az imáitokra. Tudni fogjátok, hogy Ő él, Ő szeret minket, és Ő inspirálni fogja azokat, akik még csak most kezdtek hinni benne, és vágnak arra, hogy szolgálhassák Őt az Ő egyházában. Maradjatok közel az egyházhoz, ha azt szeretnétek, hogy növekedjen az Istenbe vetett hitetek. Ezzel párhuzamosan az a ké-

pességeket is nőni fog, hogy igényt tartsatok arra a kapott ígéretre, miszerint megkaphatjátok a Lélek ajándékait.

A tisztaság követelménye

Az első követelmény az Úr Jézus Krisztusba és a Mennyei Atyánkba vetett hit volt. A Szentlélek gyakori társaságának, és a tőle kapott útmutatás második követelménye az, hogy tisztának kell lennünk. A Léleknek vissza kell húzódnia azoktól, akik nem tiszták. Emlékeztek a Mormon könyvében található nép történelmének következő szomorú példájára:

„És gonoszságuk miatt kezdett hanyatlani az egyház; és kezdtek nem hinni a prófétálás lelkében és a kinyilatkoztatás lelkében; és arcukba meredtek Isten ítéletei.

És látták, hogy olyan gyengék lettek, mint testvéreik, a lámániták, és hogy az Úr Lelke már nem őrzi meg őket; igen, visszahúzódott tőlük, mert az Úr Lelke nem lakik szentségtelen templomokban” (Hélamán 4:23–24).

A Szentlélek elnyeréséhez vezető ösvény a bűnbánat érdekében gyakorolt Krisztusba vetett hiten át vezet. Úgy válhatunk tisztává, ha érdemessé tesszük magunkat a Szabadító engesztelésének hatásaira. Az Isten felhatalmazott szolgálói által elvégzett keresztes felajánlott szövetségek hozzák el ezt a tisztaságot. Minden egyes alkalommal, amikor veszünk az úrvacsorából, megújítjuk a fogadalmunkat, hogy megtartjuk ezeket a szövetségeket. Az általunk keresett békeség pedig az a bizonyosság, hogy megbocsátották a mulasztásos vagy elkövetett bűneinket.

A Szabadító az, akinek jogában áll megbocsátani, és bizonyosságot adni. Rájöttem, hogy az Úr akkor adja meg ezt a bizonyosságot, amikor szerinte elérkezett rá az idő, és Ő ezt a saját módján teszi meg. Én megtanultam ezt imában kérni. Az egyik mód, ahogyan ezt a bizonyosságot megadja, a Szentlélek közvetítésével történik. Amennyiben nehezetekre esik érezni a Szentlelket, akkor bölcsen el kell gondolkodnotok, hogy van-e bármi, amit meg kell bánnotok, és amire bocsánatot kell nyernetek.

Ha a mai nap folyamán, vagy ma este már éreztétek a Szentlélek hatását, akkor azt bizonyítéknak vehetitek arra, hogy az engesztelés működik az életetekben. Emiatt, és még számos más ok miatt, akkor jártok jól, ha olyan helyekre mentek, illetve olyan feladatokat végeztek, amelyek meghívják a Szentlélek sugalmazásait. A Szentlélek hatásának érzése mindkét irányban

működik: a Szentlélek kizárólag tiszta templomban lakik, a Szentlélek befogadása pedig megtisztít minket Jézus Krisztus engesztelése által. Imádkozhattok hittel azért, hogy megtudjátok, mit kell tennetek annak érdekében, hogy megtisztuljatok, és ezzel érdemessé váljatok a Szentlélek társaságára, valamint az Úr szolgálatára. Ezzel a társas kapcsolattal megerősödtök a kísértésekkel szemben, és képesek lesztek felismerni a félrevezetéseket.

Tiszta indíték

A Szentlélek társaságának harmadik követelménye a tiszta indíték. Ha szeretnétek megkapni a Lélek ajándékait, akkor a helyes ok miatt kell azokat akarnotok. Céljaitoknak egyeznie kell az Úr céljaival. Ha az indítékaitok önzőek, akkor nehezen fogtok részesülni a Lélek nektek ígért ajándékaiból.

Ez a tény figyelmeztetésként, de hasznos tanulságként is szolgál. Először a figyelmeztetés: Istent megbántjuk azzal, ha a Lélek ajándékaira saját céljaink miatt törekszünk, nem pedig az Ő céljai miatt. Az önző indítékaink nem biztos, hogy nyilvánvalóak a számunkra. Kevesen lennénk azonban olyan vakok, mint amilyen az az ember volt, aki a Lélek ajándékait meg akarta venni. Emlékeztek annak az embernek a szomorú történetére, akit Simonnak hívtak, és akit Péter megdorgált:

„Mikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szent Lélek, megkínálta őket pénzzel,

Mondván: Adjátok nekem is ezt a hatalmat, hogy valakire vetem kezeimet, Szent Lelket vegyen.

De Péter monda néki: A te pénzed veled együtt veszen el, mivel azt gondoltad, hogy az Istennek ajándéka pénzen megvehető.

Nincsen néked részed, sem örökséged e dologban, mert a te szíved nem igaz az Isten előtt.

Térj meg azért ezen gonoszságodból, és kérjed az Istent, ha talán megbocsáttatik néked szívednek gondolatja.

Mert látom, hogy te keserűséges méregben és álnokságnak kötelékében leledzel.

Felevén pedig Simon, monda: Könyörögjete ki énértem az Úrnak, hogy semmi azokból, a miket mondtatok, reám ne jöjjön” (Cselekedetek 8:18–24).

Úgy tűnik, Simon felismerte a saját hibás indítékait. Ez nem mindannyiunk számára lesz ilyen könnyű. Majdnem mindig egyszerre többféle indítékunk van.

Azok közül néhány keveréke is lehet annak, amit Isten akar, és amit mi akarunk. Nem könnyű szétválasztani ezeket.

Például, képzeljétek el magatokat egy iskolai vizsgát vagy egy állásinterjút megelőző estén. Tisztában vagytok azzal, hogy a Szentlélek irányítása segítségére lehet. Tapasztalatból tudom, hogy a Szentlélek ismer néhány olyan matematikai egyenlőséget, melyeket termodinamikai – vagyis hőtani – problémák megoldására használnak. Küszködő fizika szakos hallgató voltam, és egy olyan könyvből tanultam, amely még mindig meg van nekem. Történelmi és lelki okokból kifolyólag őrzöm. A könyv egyik oldalának felénél tartottam (még mindig meg tudom mutatni pontosan, hol), amikor tiszta megerősítést kaptam, hogy amit olvasok, igaz. Pontosán ugyanaz az érzés volt, amelyet korábban akkor éreztem, amikor az Úr szentírásain gondolkodtam, és amelyet azóta is sokszor éreztem. Így tudtam, hogy a Szentlélek ismerte mindazon igazságokat, melyeket kérdezhetnek tőlem egy termodinamikai vizsgán.

Képzeltétek, hogy mekkora volt a kísértés, hogy arra kérjem Istent, hogy küldje el hozzám a Szentlelket a vizsga alatt, hogy ne kelljen tovább tanulnom. Tudtam, hogy megtehetné, de nem kértem tőle. Úgy éreztem, azt szeretné, hogy tanuljam meg erőfeszítésekkel megfizetni az árat. Lehet, hogy segített a vizsga alatt, de attól tartottam, hogy az indítékom nem egyezik az Övével. Lehet, hogy nektek is gyakran kellett ilyen döntéseket hoznotok. Ez akkor is előfordulhatott, amikor állásinterjún voltatok. Akkor is, amikor egy beszédre, vagy egy misszionáriusi beszélgetés tanítására készültetek. Gyakran előfordulhat, hogy olyan önző célt tűztök ki magatok elé, amely kevésbé fontos az Úr számára.

Például, lehet, hogy én jó jegyet szeretnék kapni egy tanfolyamon, ugyanakkor Ő azt szeretné, hogy azon munkálkodjak, hogy jobban szolgáljak másokat. Lehet, hogy a fizetés vagy a tekintély miatt szeretnék megkapni egy állást, amikor Ő azt szeretné, hogy valahol máshol dolgozzak, és megáldjam egy olyan ember életét, akit most még nem is ismerek. Biztosan azzal is célja van a számotokra, hogy ma este az én beszédemet hallgattjátok. Ismer benneteket. Lehet, hogy arra vágyom, hogy szórakoztassalak benneteket, vagy nagy benyomást gyakoroljak rátok. Én azonban elfojtottam ezt a vágyat, és alávettem magam az Ő akaratának.

Egyszer láttam egy embert így cselekedni. Ez megváltoztatta az életemet. Egy általános felhatalmazott jött

beszédet mondani egy konferencia alkalmával, amikor én az emelvényen ültem. A helyi papsági elnökség tagja voltam. Személyesen ismertem a helyi családok és egyháztagok problémáit. Ő egy hosszú európai megbízás után érkezett hozzánk. Látszott, hogy nagyon fáradt volt. Felállt, hogy a gyűlésen elmondja a beszédét. Úgy tűnt nekem, hogy összevissza ugrált a témák között. Először sajnáltam. Azt gondoltam, hogy nem tud olyan csiszolt beszédet mondani, mint amilyet már sokszor mondott.

Nem sokkal később örömmel vettem észre, hogy miközben az egymással látszólag kapcsolatban nem álló témák között ugrált, rátapintott az összes, problémával küszködő egyháztag és család szükségére, akinek mi segíteni próbáltunk. Ő nem ismerte őket, és nem ismerte a szükségleteiket. Isten azonban igen.

Nagyon hálás vagyok, hogy nem az motiválta, hogy remek beszédet mondjon, vagy hatalmas prófétának tűnjön. Ő minden bizonnyal megtette azt, amit remélem, hogy ti és én is mindig megteszek. Valószínűleg így imádkozott: „Atyám, szükségem van a segítségedre! Fáradt vagyok. Kérlek, vezess a Szentlélekkel! Áldd meg ezeket az embereket! Szeretem őket. Annyit kérek csak, hogy meg tudjam tenni az akaratodat, hogy segíteni tudjak nekik.”

A Szentlélek eljött azon az estén. Az Úr akarata teljesült. Az általános felhatalmazott egy egész életet töltött azzal, hogy magát és másokat Isten jó szavával tápláljon. Hithűen szolgálta a Mestert. Jézus Krisztus különleges tanúja volt, mert megfizette annak az árát, hogy az legyen. Mindez pedig abból származott, hogy az indítékait olyan közel tartotta az Úr akaratához, amilyen közel csak tudta. Ez tette lehetővé az Úr számára, hogy elküldje a Szentlélek sugalmazásait az Ő szolgájának, hogy meg tudja áldani az embereket.

Krisztus tiszta szeretete

Bizonyosan nem teljesen értem a „Krisztus tiszta szeretete” szentírásbeli szavak minden jelentését. Egy jelentését azonban biztosan ismerem: Az egy ajándék, melyet akkor ígértek meg nekünk, amikor Jézus Krisztus engesztelése munkálkodott bennünk. Az ajándék az, amikor azt akarjuk, amit Ő akar. Amikor a szeretetünk az a szeretet, melyet Ő érez, akkor az tiszta, mert Ő tiszta. Amikor pedig azt érezzük, hogy az emberek iránti vágyunk egyre inkább az Ő vágyához közelít, az lesz az egyik módja, amelyből megtudhatjuk, hogy a tisztulásunk folyamatban van. Amikor a

Lélek ajándékaiért imádkozunk – amit meg is kell tennünk –, az egyik dolog, amiért én imádkozni szoktam, hogy tiszták legyenek az indítékaim, hogy azt akarjam, amit ő akar az Atya gyermekei számára és a számomra, és hogy érezzem, és mondjam is, hogy én azt akarom, hogy az Ő akarata teljesüljön.

Ezt jelentik nekem Moróni következő szavai:

„Ezért tehát, szeretett testvéreim, ha nincs bennetek jószívűség, akkor semmik vagytok, mert a jószívűség soha el nem múlik. Ragaszkodjatok tehát a jószívűséghez, ami a legnagyobb mindenek között, mert minden dolognak el kell múlnia –

De a jószívűség Krisztus tiszta szeretete, és örökké tart; és jó sora lesz annak, akiről az utolsó napon úgy találtatik, hogy rendelkezik ezzel.

Imádkozzatok tehát, szeretett testvéreim, szívetek minden erejével az Atyához, hogy előltsön benneteket ez a szeretet, melyet mindenkinek megadott, aki igaz követője Fiának, Jézus Krisztusnak; hogy Isten fiaivá legyetek; hogy amikor megjelenik, akkor olyanok legyünk mint ő, mert a maga valóságában fogjuk látni őt; hogy meglehessen ez a reménységünk; hogy megtisztulhassunk, miként ő is tiszta. Ámen” (Moróni 7:46–48).

Tanúbizonyosságomat teszem, hogy az Atyaisten él, aki egy megdicsőült és felmagasztosult ember. Ő a lelkünk Atyja. Ő és az Ő Szeretett Fia, mindketten feltámadtak és megdicsőültek, megjelentek a még kisfiú Joseph Smithnek egy fákkal teli ligetben New York államban. Ők ott voltak. Az Atya szólt Josephhez, először nevéen szólította, majd bemutatta neki Fiát. Mennyei hírnökök jöttek, hogy visszaállítsák a felhatalmazás összes papsági kulcsát. Joseph Isten ajándéka és hatalma által lefordította a Mormon könyvét. A könyvet ősi próféták jegyezték fel lemezekre, akik közül az egyik Josephnek adta azokat, majd visszavette tőle, miután a fordítás elkészült. A papság kulcsai ma itt vannak a földön. Jézus Krisztus tanújaként bizonyosságomat teszem, hogy Ő él, és Ő vezeti az egyházát.

Teljes szívemből imádkozom, hogy választ kapjatok az imáitokra, hogy érdemesek legyetek arra, hogy megkapjátok a Szentlelket. Imádkozom, hogy hithűen kitarthatok mindvégig, és ez a számatokra dicsőséges lesz.

Megáldalak benneteket, hogy a Lélek ajándékaiért elmondott kéréseitek teljesüljenek, hogy tudjátok az Urat szolgálni. És veletek hagyom a szeretetemet. Jézus Krisztus nevében, ámen.